

ת"פ 18039/10/21 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מוחמד שניור - בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 18039-10-21

לפני כב' השופט יובל ליבדרו

מדינת ישראל - פמ"ד

המאשימה:

ע"י ב"כ עו"ד מורן גז

נגד

מוחמד שניור - בעצמו

הנאשם:

ע"י ב"כ עו"ד נס בן נתן

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן האוחז בשני אישומים (להלן: "כתב האישום") בביצוע שתי עבירות בנשק (סחר בנשק), עבירות לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. במסגרת ההסדר לא הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים, וכל צד טען לעונש באופן חופשי.

כתב האישום

3. מהחלק הכללי של כתב האישום עולה כי במהלך חודשים יולי עד ספטמבר 2021 הפעילה משטרת ישראל סוכן סמוי (להלן: "הסוכן") לשם איסוף ראיות נגד חשודים שונים בעבירות של סחר בסמים ואמל"ח. בין הסוכן לנאשם קיימת היכרות מוקדמת שלא קשורה לענייני נשק. עוד עולה כי כל ההתקשרויות שבוצעו בין הסוכן לנאשם ויתוארו להלן בוצעו באמצעות אפליקציית הווטסאפ.

מהאישום הראשון של כתב האישום עולה כי במהלך שיחה שקיימו הסוכן והנאשם ביום 15.8.2021 בשעות הצהריים אמר הנאשם לסוכן שהוא יכול למכור לו סם מסוכן מסוג קוקאין וזה השיב כי הוא מעוניין לרכוש 40-50 גרם עבור חבר. הנאשם השיב שיבדוק זאת ויחזור אליו עם תשובה ובהמשך מסר לסוכן שאין לו קוקאין למכירה. במהלך הימים הבאים ולבקשת הסוכן, הציע הנאשם לסוכן למכור לו אמל"ח.

ביום 22.8.2021 התקשר הסוכן אל הנאשם וביקש ממנו אקדח דחוף עקב סכסוכים שיש לו. הנאשם השיב ש"יארן לו משהו". בהמשך היום התקשר הנאשם אל הסוכן ומסר לו שיש לו אקדח נקי שלא ירו בו וביקש תמורתו סך של 30,000 ₪. הסוכן אמר לו שזה יקר ושינסה לארגן אקדח בעלות זולה יותר.

ביום 24.8.2021 שלח הנאשם לטלפון הנייד של הסוכן תמונות של אקדח ללא מחסנית ובהודעה קולית הודיע לו שהאקדח עולה 15,000 ₪. הסוכן השיב לו שהוא לא צריך יותר מזה וביקש ממנו לארגן גם תחמושת לאקדח, תוך שהוא אומר כי אין צורך בהרבה כדורים כיוון שהוא צריך את זה להגנה.

כמה דקות לאחר מכן התקשר הנאשם אל הסוכן ואמר לו שהוא מארגן לו תחמושת ושהוא יכול לבוא לקחת את האקדח. בתמורה ביקש הנאשם מהסוכן סך של 15,000 ₪ או לחילופין רכב מסוג סקודה.

בהמשך היום, בשעה 16:03 לערך, התקשר הסוכן אל הנאשם והשניים תיאמו ביניהם מפגש ליום 25.08.2021 בכניסה למחסום מיתר לביצוע עסקת המכירה.

ביום 25.02.2021 התקשר הסוכן לנאשם ומסר לו שהוא בדרך למקום המפגש. במהלך השיחה, מסר הסוכן לנאשם שיתלווה אליו לעסקת המכירה בחור נוסף שתפקידו לשאת את האקדח. כמו כן, ביקש הסוכן מהנאשם שיביא לו יחד עם האקדח גם מחסנית וכדורים. הנאשם אמר שינסה לעשות זאת.

ביום 25.08.2021 בשעה 13:45 או בסמוך לכך, הגיע הסוכן ברכב כשהוא מלווה בשוטר למחסום מיתר. בחלוף מספר דקות הגיע הנאשם למקום, עלה לרכבו של הסוכן וישב בכיסא הנוסע הסמוך לכיסא הנהג בו ישב הסוכן. השוטר ישב במושב האחורי והנאשם הציע לסוכן ולשוטר להמשיך לנסוע ברכב מעבר למחסום לתוך השטחים, אך השוטר סירב. הנאשם ניסה לשכנעם בשנית והבטיח שהוא "ידאג להם והכל יהיה בסדר", אך הסוכן אמר לנאשם שהשוטר פוחד ושהוא משלם לו 1,000 ₪ עבור נשיאת האקדח.

לאחר מכן, התקשר הנאשם לאחר שזהותו אינה ידועה, אשר היה אמור להביא את האקדח למקום ושוחח עמו בשפה הערבית, כשבסיום השיחה ביקש הנאשם מהסוכן שייתן לו את הרכב איתו הגיעו כדי שהנאשם יסע להביא את האקדח בעוד הסוכן והשוטר ימתינו לו במקום.

הסוכן והשוטר סירבו והנאשם אמר להם שהוא ידאג שהאקדח יגיע למקום. הנאשם יצא מהרכב וכעבור מספר דקות הגיע למקום רכב מסוג "קיה". הנאשם עלה לרכב זה ונסע מהמקום, בעוד הסוכן והשוטר ממתינים לו במקום.

כמה דקות לאחר מכן, חזר למקום רכב ה"קיה", הנאשם יצא מהרכב כשברשותו אקדח מסוג חצי אוטומט 9 מ"מ (להלן: "האקדח") ועלה לרכב של הסוכן והשוטר. רכב ה"קיה" עזב את המקום והנאשם מסר לסוכן את האקדח עטוף במסכות רפואיות. הסוכן העביר את האקדח שקיבל מהנאשם לשוטר ומסר לנאשם תשלום של 15,000 ₪ תמורת האקדח.

מהאישום השני שבכתב האישום עולה כי ביום 31.08.2021 בשעה 19:18 לערך, בהמשך לבקשתו של הסוכן מהנאשם לרכוש ממנו אמל"ח נוסף, יצר הנאשם קשר עם הסוכן ואמר לו כי הוא רוצה לקיים עמו שיחת וידאו בכדי שיוכל להראות כלי נשק במהלך השיחה. הסוכן הסכים, והשניים קיימו שיחת וידאו באמצעות הוואטסאפ, כשבמהלכה הציג הנאשם לסוכן מספר כלי נשק וכן מחסנית ובה כדורים ואמר לו לבחור איזה נשק הוא רוצה.

הסוכן בחר באחד מכלי הנשק ואמר לנאשם שהוא חייב לו שתי מחסניות, אחת על העסקה הקודמת שתוארה באישום הראשון שבה לא הביא לו מחסנית יחד עם הנשק ועוד מחסנית לעסקה הנוכחית. לאחר דין ודברים, סוכם כי הסוכן ישלם לנאשם עבור הנשק סך של 34,000 ₪ או יביא לו רכב מסוג "סקודה" תמורתו.

ביום 1.9.2021 יצר הנאשם קשר באמצעות שיחת וידאו עם הסוכן, ומסר לו שהנשק נמצא אצלו. ביום 4.9.2021 יצר הסוכן קשר עם הנאשם והשניים תיאמו מועד לביצוע העסקה ליום 5.9.2021. הסוכן אמר

לנאשם שבתמורה לנשק יביא לו רכב "סקודה" והנאשם הסכים.

ביום 5.9.2021 ולאחר שהתברר שהסוכן חלה בנגיף "הקורונה", יצר הסוכן קשר עם הנאשם, אמר לו שהוא חולה "קורונה" ולכן לא יוכל להגיע לביצוע העסקה ובמקומו הוא שולח אדם אחר אותו הציג כאחיו של חברתו. הנאשם שאל את הסוכן האם ניתן לסמוך על האדם שהוא שולח והסוכן השיב בחיוב ומסר לו שהוא שולח עמו סך של 34,000 ₪ עבור האקדח.

בשל מחלתו של הסוכן נשלח שוטר לביצוע עסקת המכירה. בהמשך היום, בשעה 13:25 לערך, יצר הסוכן קשר עם הנאשם ומסר לו שהאדם ששלח במקומו יצא לכיוונו. הנאשם אמר לסוכן שהוא יהיה במחסום מיתר, המקום בו בוצעה העסקה שבאישום הראשון. השוטר הגיע למקום ברכב. הסוכן התקשר לנאשם ואמר לו שהאדם ששלח מחכה לו במחסום מיתר. כעבור מספר דקות הגיע למקום רכב "קיה". הנאשם יצא מרכב ה"קיה" ונכנס לרכב בו היה השוטר והשניים החלו בנסיעה.

בזמן הנסיעה ביקש הנאשם מהשוטר להיכנס אל תוך הכפר שלו עם הרכב, אך השוטר סירב. השוטר עצר את רכבו בחניית עפר סמוכה למחסום מיתר. הנאשם יצא מהרכב ונכנס לתוך רכב ה"קיה" שהגיע אף הוא לחניה וחנה בסמוך, לקח משם אקדח חצי אוטומט- 9 מ"מ ובו מחסנית המתאימה לאקדח הנ"ל (להלן: "האקדח והמחסנית") ושב חזרה אל הרכב בו היה השוטר.

הנאשם הניח את האקדח ובו המחסנית שהיו עטופים בנייר טואלט ומסכות רפואיות על כיסא הנוסע שליד הנהג. השוטר בדק שאכן מדובר בנשק ולאחר מכן שילם לנאשם סכום של 34,000 ₪ עבור האקדח והמחסנית.

באותו מעמד, שאל הנאשם את השוטר אם הוא מעוניין בשלושה כדורים עבור האקדח והשוטר השיב בחיוב. הנאשם יצא מהרכב, ניגש פעם נוספת אל רכב ה"קיה", לקח משם שלושה כדורים 9 מ"מ (להלן: "הכדורים"), חזר לרכב בו היה השוטר ודרך חלון הנוסע שהיה פתוח הניח על כיסא הנוסע את הכדורים. לאחר מכן נפרדו השניים וכל אחד נסע לדרכו.

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר של שירות המבחן לעניין העונש.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 37, נשוי ואב לארבעה ילדים, סיים 9 שנות לימוד, למד במסגרות והחל לעבוד בתחום מגיל 18 ומתגורר עם משפחתו בדהריה.

באשר לעבירות הודה הנאשם בביצוען ומסר כי הסוכן ביקש ממנו נשק כדי להגן על חייו וחיי משפחתו בסכסוך פעיל בו היה מעורב, כי הוא עצמו אינו מעורב בתחום או קרוב אליו ושימש אך כמתווך כשלנוכח הלחצים שהפעיל עליו הסוכן הוא חיפש עבורו נשק עד להשגתו מבלי שהשיג רווח כספי אישי, שכן התשלום שקיבל היה מיועד לסוחר. הנאשם שלל מעורבות באירועים אלימים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה להכיר בחומרת עבירות הנשק וחומרת מעשיו ומסר שאין מדובר בעבירות חמורות שכן אלו מקובלות באזור מגוריו. שירות המבחן ציין כי אמנם הנאשם הביע נזקקות טיפולית אך התרשם שהוא מתקשה כאמור להכיר בדפוסיו

הבעייתיים.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולות תפקוד תקינות, יציבות תעסוקתית, יכולת וורבאלית טובה ומסגרת משפחתית המחזיקה בערכים תקינים.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם שהנאשם מתקשה לקחת אחריות על מעשיו, מתקשה לתת אמון בגורמי סמכות וטיפול, מתקשה לחשוף בכנות מעולמו האישי, נוקט במנגנוני הסתרה באשר לקשריו החברתיים, נוקט בעמדה חשדנית ומצמצמת ביחס לסוגיות של אלימות ונשק, ממזער מחומרת מעשיו והשלכותיהם הפוגעניות, מתקשה בזיהוי דפוסיו המכשילים ובפוטנציאל הסיכון והחומרה שבמעשיו.

בשקלול הדברים שירות המבחן סבור כי נדרשת במקרה זה ענישה מוחשית והרתעתית.

טיעוני הצדדים

5. **המאשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-8 שנות מאסר, ועתרה להטיל על הנאשם עונש של 7 שנות מאסר, מאסר על תנאי וקנס.

המאשימה הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבוהה בהם ולנסיבות ביצוע העבירות לרבות לכך שהעבירות בוצעו על רקע התקשרויות של הנאשם עם הסוכן שהופעל כנגד חשודים שונים לשם איסוף ראיות נגד חשודים בעבירות סמים ואמל"ח, לכך שאין מדובר במעידה חד פעמית, לקשריו וכישוריו של הנאשם ברכישת, הובלת ומכירת הנשק וחלקיו, לכך שהנאשם מציע לנאשם את מרכולתו, לתעוזה של הנאשם, לתכנון שקדם לביצוע העבירות ולפוטנציאל הנזק המשמעותי שעלול היה להיגרם לו הנשק היה מגיע לידיים פליליות או עוינות.

המאשימה הפנתה לצורך הקיים בהחמרה בענישה בעבירות הנשק, לתיקון החוק וקביעת עונש מינימום בעבירות הנשק כמו גם לעונש של 15 שנה הקבוע לצד עבירת הסחר בנשק, לנפוצות עבירות הנשק שהפכו למכת מדינה ולמכת אזור ולמציאות המדממת במגזר הערבי נוכח השימוש בנשק.

המאשימה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולכך שזה ריצה בעבר עונשי מאסר, לכך שהנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו כעולה מתסקיר שירות המבחן ולהמלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מוחשי ומשמעותי. המאשימה צרפה פסיקה לתמיכה בעמדתה העונשית.

6. **ב"כ הנאשם** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר, ועתר להשית על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר, מאסר מותנה וקנס. לעניין הקנס עתר ב"כ הנאשם כי זה צריך להיות מתון לנוכח נסיבותיו האישיות ונסיבות ביצוע העבירה.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירה וטען כי אלו מלמדות על כך שהנאשם איננו מעורה בתחום הנשק, כי בעבר לא ביצע עבירה בנשק ולא נגע בנשק, כי הנשק אותו מכר בכל אחד מהאישומים הגיע אליו ממקור אחר מה שמלמד על כך שהוא לא מחזיק ברשותו "סטוק" של כלי נשק, כי הרקע להיכרות בינו לבין הסוכן אינו קשור לעבירות נשק, וכן שהנגישות לנשק במקום מגוריו של הנאשם היא גבוהה. ב"כ הנאשם הבהיר כי הגם שהוא לא טוען טענה של "הדחה" בהקשר של אחריות הנאשם לעבירות שעבר, נכון יהיה לתת

משקל בעונש גם לכך שהסוכן הוא זה שפנה אל הנאשם בבקשה לקבל נשק, תוך שצוין כי "אלמלא היה פונה הסוכן אליו בנשק, הנאשם לא היה מתעסק בנשק".

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם מכר לסוכן נשק כשהוא סבור שהנשק נדרש לסוכן לצרכי הגנה כפי שזה מסר לו, ואף הוסיף כי הנאשם לא סיפק לסוכן תחמושת באישום הראשון וסיפק לו 3 כדורים בלבד באישום השני.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט יהיה לתת משקל לכל הנסיבות הייחודיות הללו של ביצוע העבירות, נסיבות אשר נכללו בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם במסגרת הסדר הטיעון.

לעניין האחריות שלקח הנאשם על מעשיו בפני שירות המבחן טען ב"כ הנאשם שאין לדקדק משפטית עם הנאשם בעניין זה, שכן הלה הודה במעשיו ומבחינתו הוא היה בגדר מתווך בין הסוכן לבין הסוחר.

ב"כ הנאשם הפנה בטיעונו גם להודאת הנאשם, לחרטה שהביע, לחיסכון בזמן שיפוטי, לנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשם, להתנהלותו הנורמטיבית, לשאיפותיו החיוביות, לעברו הפלילי הישן ולנזק שייגרם למשפחת הנאשם כתוצאה מעונש המאסר שיוטל עליו.

בשולי טיעונו, ביקש ב"כ הנאשם לתת משקל גם לשיקולים של חסד ורחמים.

ב"כ הנאשם צרף פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

7. **הנאשם** מסר שהוא מצטער על מה שהיה, הוסיף שהוא לא יחזור על מעשיו והביע את רצונו לחזור למשפחתו ולילדו הנכה.

דין והכרעה

8. כמו הצדדים, אף אני סבור כי העבירות שעבר הנאשם בשני האישומים מהווים אירוע פלילי אחד, וכנגזר מכך יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין 40 ל-60 חודשי מאסר. בקביעת מתחם העונש ההולם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובענישה הנוהגת, והכל כמפורט להלן.

9. הנאשם פגע בערכים המוגנים של שמירה על שלום הציבור, על ביטחונו ועל הסדר הציבורי.

10. זמינותם של כלי נשק בידים של גורמים בלתי מורשים ומפוקחים מאפשרת ביתר קלות שימוש לא חוקי בנשק זה, בין אם לצורך הגשמת מטרות פליליות ובין אם לצורך הגשמת מטרות לאומניות-ביטחוניות. די בקליע אחד הנורה על אדם או על רכב נוסע כדי להוביל לפגיעה קטלנית ולמצער קשה, ונקל לשער את היקף הפגיעה בשלום הציבור, בבטחונו ובסדר הציבורי בהקשר זה.

הגידול המדאיג בעבירות האלימות הקשורות בנשק לא חוקי והעליה במספר הקורבנות בנפש לרבות של חפים מפשע בחברה הישראלית ו בחברה הערבית בפרט הובילה ל"הכרזת מלחמה" של המחוקק וגורמי האכיפה במטרה להילחם בהתפשטות העבירות בנשק ולתיקון חוק העונשין לרבות קביעת עונשי מינימום לחלק מעבירות הנשק כך שלא יפחת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה. לעניין זה ראו למשל ע"פ 5813/21 ג'בארין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.5.2022), פסקה 13 (להלן: "עניין ג'בארין") שניתן לאחרונה:

"אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל'מכת מדינה' של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 24 [פורסם בנבו] (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.9.2021)). מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021)...הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק".

בעניינו אמנם הוראת השעה לא חלה אך זו בהחלט מלמדת על מגמת ההחמרה הנדרשת בענישה (ראו: ע"פ 2283/22 אל נבארי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו, 31.7.2022], פסקה 14).

כן ראו דברי כב' השופט מ' מזוז בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (פורסם בנבו, 5.11.2019) (להלן: "עניין סובח"):

"...המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו- 15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת. ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הרתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

11. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא משמעותית. הנאשם לבקשת סוכן משטרת הציע ומכר לסוכן בשתי הזדמנויות שונות אקדח חצי אוטומטי 9 מ"מ תמורת 15,000 ₪ בהזדמנות הראשונה ותמורת 34,000 ₪ בהזדמנות השנייה בה גם מסר מחסנית תואמת ו-3 כדורים.

לצד זאת, יש לתת הדעת לכך שהאקדחים נתפסו ולא הועברו בסופו של יום לאחר, ומכאן שהחשש מפני שימוש בנשק זה שלא כדין ומפני פגיעה בציבור כתוצאה מכך הפך פחות ממשי. כן נתתי דעתי לכך שבמקרה הראשון מכר הנאשם אקדח ללא מחסנית ותחמושת.

12. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות נתתי משקל לנזק שעלול היה להיגרם לו הנשק היה מגיע לידיים עברייניות או עוינות, לתכנון שקדם לביצוע העבירות לרבות הצעת מרכולתו של הנאשם לסוכן מה שמעיד על הקשרים שלו בתחום הנשק, לסוג הנשק ואופיו הקטלני, לחלקו הדומיננטי של הנאשם בביצוע העבירות כאשר הוא ולא אחר הציג לסוכן מגוון כלי נשק, ניהל את המשא ומתן, תיאם את הפגישות, הגיע אליהן, מסר את כלי הנשק, המחסנית והכדורים וקיבל לידייו את התמורה (פיזית), לתעוזה בביצוע העבירות, לשיתוף הפעולה עם האחרים שהביאו לו את כלי הנשק ואף הגיעו ברכב ה"קיה" למפגשים, לרצונו של הנאשם להיכנס אל ה"שטחים" במהלך העסקאות ולסכומי הכסף הגבוהים שהועברו אליו (פיזית) במהלך העסקאות.

לקולה, נתתי כאמור משקל לכך שבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי כתוצאה מהעבירות שעבר הנאשם, שכן כלי הנשק לא הגיעו לידי ידיים עברייניות או עוינות.

נתתי משקל מסוים גם לכך שהסוכן ולא הנאשם הוא שזיז את העסקאות בנשק (עובדות 2 ו-3 לאישום הראשון ועובדה 1 לאישום השני), אף שהנאשם הוא זה שהציע הכדורים לשוטר באישום השני (עובדה 10) והוא זה שהציע לסוכן למכור לו סמים מלכתחילה (עובדה 1 לאישום הראשון), וכן לכך שהסוכן, שלו היכרות מוקדמת עם הנאשם שלא בענייני נשק, מסר לנאשם שהוא זקוק לנשק ולתחמושת "עקב סכסוכים שיש לו" וכן "שהוא צריך את זה להגנה" (עובדות 3 ו-5 לכתב האישום). אציין כי לנתון אחרון זה יש משקל מוגבל ביותר, שכן גם לו אכן ביקש הנאשם לסייע לסוכן שנזקק להגנה, ברי כי סיוע חברי שכזה לא יכול להיות בדרך של חימוש הסוכן בכלי נשק באופן בלתי חוקי, אשר ניתן יהיה לעשות בו שימוש שלא רק לצרכי הגנה. לא זו אף זו, לא ברור מדוע יש צורך במכירת שני כלי נשק שונים לסוכן, בהזדמנויות שונות, לו אכן סבר הנאשם שהסוכן זקוק לכלי נשק לצורך הגנה, שכן על פניו די בכלי נשק אחד כדי להתגונן.

מעבר לאמור, נתתי משקל גם לכך שבאישום הראשון לא נמכרה תחמושת או מחסנית לצד האקדח.

לא קיבלתי את טענת ב"כ הנאשם על אודות כך שהנאשם איננו מעורה בעולם הנשק. סבורני כי יכולת הנאשם להצטייד בכלי נשק שונים, ואף במחסנית וכדורים, מגורמים שונים (על-פי הנתען מבא כוחו), היכולת לתמחר עסקאות בנשק, היכולת לדעת האם מדובר באקדח שכבר נעשה בו שימוש אם לאו (עובדה 4 לכתב האישום) והיכולת להציג את "מרכולתו" (עובדה 1 לאישום השני) מציגות תמונה הפוכה. אף את הטענה בדבר אי קבלת תמורה אישית קשה להלום בענייננו לנוכח עובדות כתב האישום בהן הודה הנאשם. מכל מקום, אף אם הייתי מקבל הטענה שהנאשם הוא בגדר "מתווך", ואינני מקבל לנוכח הודאתו, לא היה בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו באופן ממשי. לעניין זה ראו למשל ע"פ 8045/17 **בראנסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו,

16.8.2018), פסקה 28:

"טענת בא-כוח המערער, כי על אף שהמערער הורשע בעבירות של סחר בנשק מבחינה עובדתית הוא שימש לא יותר מ"מתווך", אינה יכולה להתקבל ובצדק נדחתה גם על ידי בית המשפט המחוזי. גם אם בחלק מהעסקאות המערער לא היה הגורם שיצר את הקשר הראשוני עם הסוכן, מעורבותו בפעילות הסחר עמוקה ביותר. יתר על כן, אף אם כטענת המערער, הוא שימש "כמתווך" בלבד, אין בכך כדי להצדיק הקלה בעונשו. שכן, במסגרת שרשרת הסחר העומדת מאחורי עסקאות כגון אלה, תפקיד "התיווך" בין החוליות השונות, הינו תפקיד מרכזי ומשמעותי ביותר שבאמצעותו מתאפשרת השלמת העסקה והפעילות העבריינית".

13. הענישה בעבירות נשק היא מגוונת ותלויה בנסיבות ה"עושה" לרבות גילו, עברו הפלילי ונסיבותיו האישיות אך בעיקר בנסיבות ה"המעשה" לרבות סוג העבירות שנעברו בנשק, מספר העבירות, סוג כלי הנשק והתחמושת, היקפם, טיבם ואופיים, פוטנציאל הסיכון הנשקף מכלי הנשק, משך התקופה בה בוצעו העבירות, זהות הצדדים לעסקת הנשק (האם מדובר בגורם עוין או עברייני), האם העבירות בנשק בוצעו אגב ביצוע עבירות אחרות (עבירות אלימות למשל) וכיוצא באלה נסיבות המשליכות על חומרת האירוע.

יחד עם זאת, בית המשפט העליון קבע בשורה ארוכה של פסקי דין כי ככלל, בעבירות נשק, יש לנקוט ביד קשה, להחמיר בענישה ולתת בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה. מגמת ההחמרה שחלה בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות נשק עוברת כחוט השני בפסיקה של בית משפט העליון בשנים האחרונות. לעניין זה ראו מיני רבים: ע"פ 147/21 **מדינת ישראל נ' ביטון** (פורסם בנבו, 14.2.2021); ע"פ 2733/20 **אבו זיאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.10.2021); ע"פ 971/19 **מדינת ישראל נ' געביס** (פורסם בנבו, 11.07.2019) (להלן: "עניין געביס"); **עניין סובח ועניין ג'בארין**.

במסגרת הפסיקה שתוצג להלן יוצגו מקרים שונים אשר ברובם ביצעו הנאשמים מספר עבירות בנשק. כבר עתה אציין, כי נתתי דעתי להבדלים הקיימים בין נסיבות המעשה והעושה באותם מקרים לנסיבות המעשה והעושה בענייננו.

בע"פ 4456/21 **מדינת ישראל נ' אבו עבסה** (פורסם בנבו, 23.1.22), דחה בית המשפט העליון ערעורו של נאשם וקיבל את ערעור המאשימה על קולת עונשו של הנאשם שהורשע בשישה אישומים בעבירות של סחר בנשק ובחלקי כלי נשק ותחמושת, ניסיון ייצור וסחר בנשק, החזקת נשק ותחמושת, קשירת קשר לביצוע פשע ועוון, סחר בנשק ותחמושת והובלת נשק והעמיד את עונשו על 72 חודשי מאסר חלף 54 חודשים שגזר עליו בית המשפט המחוזי;

בע"פ 1944/20 **אמארה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.9.2020), דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של סחר בנשק (תת מקלע מסוג CZ ומחסנית ריקה שתואמת לנשק), החזקה ונשיאה של נשק, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא פוליסת ביטוח והותיר על כנו עונש של 6 שנות מאסר בפועל בנוסף להפעלת עונש מאסר מותנה בן 24 חודשים חציו במצטבר;

בע"פ 4077/22 **מדינת ישראל נ' פלוני ואח'** (פורסם בנבו, 28.7.22) קיבל בית המשפט העליון חלקית את ערעורו של נאשם שהיה חלק מפרשה לסחר בנשק ואשר הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק (רובה M-16, אקדח ומחסנית תואמת לכל אחד מהנשקים). בית המשפט העליון הותיר על כנו עונש של 5 שנות מאסר אך הורה לנכות מתקופה זו את ימי מעצרו.

בנוסף קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה (ע"פ 4331/22) על קולת העונש שהוטל על שני הנאשמים האחרים. בית המשפט העליון העמיד את עונשו של אחד הנאשמים, אשר הורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של נשיאת נשק, על 46 חודשי מאסר חלף 36 חודשים שהטיל עליו בית המשפט המחוזי בציינו כי אין ערכאת הערעור ממצא את הדין עם הנאשם והעמיד את עונשו של הנאשם השלישי, אשר הורשע בעבירות של סחר בנשק ונשיאת נשק (רובה M-16), על 36 חודשי מאסר חלף 30 שהטיל עליו בית המשפט המחוזי, שוב אך בשל העובדה שערכאת הערעור אינה ממצא את הדין עם הנאשם;

בע"פ 4103/22 **מדינת ישראל נ' אמון** (פורסם בנבו, 6.11.2022) דחה בית המשפט העליון את ערעור הנאשם וקיבל את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע בשלושה אישומים במספר עבירות של החזקה, הובלה ונשיאה של נשק, ושלוש עבירות של סחר בנשק, והעמיד את עונשו על 5 שנות מאסר חלף 4 שנות מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי;

בעניין געביס (פורסם בנבו, 11.7.2019) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטלה על נאשם שהורשע בשלוש עבירות של סחר בנשק (שני אקדחים ורובה M-4) והעמיד את עונשו על 50 חודשי מאסר חלף 36 חודשי מאסר שהטיל עליו בית המשפט המחוזי;

בע"פ 315/20 **אבו טאה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 7.6.20) דחה בית המשפט העליון את ערעורם של נאשמים שהורשעו בעבירות של סחר בנשק (תתי מקלע מאולתרים). נאשם 1 הורשע בעבירות של סיוע לעסקה אחרת בנשק בצוותא ובסחר בנשק בצוותא ואילו נאשם 2 הורשע בעבירה של עסקה אחרת בנשק בצוותא, והותיר על כנו עונש של 45 חודשי מאסר על נאשם 1 ו-36 חודשי מאסר על נאשם 2.

בע"פ 4154/16 **דהוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.1.17) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של החזקה ונשיאת נשק (אקדח ורובה ציד), והותיר על כנו עונש של 45 חודשי מאסר;

בע"פ 7552/14 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.6.15) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של סחר בנשק בצוותא (אקדח), הפרעה לשוטרים ואיומים והותיר על כנו עונש של 32 חודשי מאסר;

בע"פ 3793/20 **מוריחי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.2020) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירה של ניסיון לסחר באקדח ומחסנית תואמת והותיר על כנו עונש של 30 חודשי מאסר בפועל;

14. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי, ובגדרי המתחם נתתי משקל להודאת הנאשם וללקיחת האחריות על ידו אף שזו הייתה לא מלאה, ליציבות התעסוקתית וההתנהלות הנורמטיבית שגילה עד לביצוע העבירות כמפורט בתסקיר שירות המבחן, לנסיבותיו האישיות-משפחתיות, לכך שעברו הפלילי לא כולל הרשעה בעבירת נשק או אלימות והוא אף התיישן, וכן לנזק שיגרם לנאשם ולמשפחתו כתוצאה מעונש המאסר שיוטל עליו.

לצד זאת, נתתי משקל לשיקולי ההרתעה היפים לגזרה זו של עבירות, הן ביחס לציבור כולו והן ביחס לנאשם עצמו אשר כזכור נקט בעמדות מקלות כלפי מעשיו ושירות המבחן המליץ על ענישה מרתיעה בעניינו.

ביחס לרכיב הקנס אציין, כי מחד גיסא נתתי דעתי לאופי הכלכלי של העבירות שעבר הנאשם, ומאידך גיסא, כמצוות הוראת סעיף 40'ח' לחוק העונשין, נתתי משקל גם למצבו הכלכלי ולנסיבותיו האישיות-משפחתיות כעולה מתסקיר שירות המבחן.

15. בשולי הכרעת הדין אבקש להתייחס לעתירת ב"כ הנאשם לנהוג בחדסד וברחמים עם הנאשם.

החכם באדם הזכיר כי: "**לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמיים...עת לחבוק ועת לרחק מחבוק...עת מלחמה ועת שלום**" (קהלת, ג' א'-ח'). ועת זו, עת מלחמה היא. מלחמה קשה ומתמשכת בעבירות הנשק ובעברייני הנשק. לא עת היא לחבק עבריינים המסכנים את הציבור וסוחרים בנשק.

בעת הזו, ככלל, יש להעדיף את אינטרס הציבור על פני האינטרס האישי של הנאשם.

לחדסד ולרחמים זכאים האמא והאבא, האח והאחות, החבר והחברה של כל אלה שנפגעו מנשק ושל כל אלה החוששים לצאת מפתח ביתם שמא יפגעו מנשק.

16. לאור כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מיום שחרור הנאשם ממאסרו, שלא יעבור עבירת נשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על חלופותיו השונות.

5129371 ג. קנס בסך 10,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בתוך שנה מהיום.

54678313

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, במעמד הצדדים.